

seende de ærede Medborgere, der kommer til at nyde godt af denne Lov, blive gunstigt stillede, end ved, at vi putte dem et vist Antal Kroner og Øre i Lommen paa den ene eller anden Maade. Men det synes jeg ikke, der er nogen Grund til. Jeg skal gerne være med til, baade privat og som Rigsdagsmand, af Statens Kasse at yde Bidrag der, hvor der virkelig er Trang, hvor det virkelig kan gøre Gavn, ogsaa til denne „Race“, som der tales om. Lad os give til de trængende, men jeg vil ikke være med til at give Bonus til Folk, der sidde som gode Hartkornsejere, til Landejendomsbesiddere. Skulle vi virkelig give dem yderligere Bidrag, for at de kunne slippe for en saakaldt Byrde, der i Virkeligheden ikke er nogen som helst Byrde — undtagen for saa vidt som jo enhver Gældsforpligtelse er en Byrde? Naturligvis vil en Mand, der skylder 100 Kr., være evig glad, hvis der kom nogen og vilde betale dem for ham, hjælpe ham og hans Familie fri for denne Byrde. Saaledes staar Sagen, naar man tager den simpelt baade nationaløkonomisk og uden Sentimentalitet. Men begynde vi først at komme ind paa at tale om Bondestanden, at dette skal være et Spørgsmaal for Bondestanden, at det har politisk Betydning osv., ja, „dann hørt alles auf“, saa komme vi til dette, at det er dog Skade, at vi ikke kunne gøre alle Urimelighederne gode, og at man maa trøste sig med, at saa maa vi opsætte det til en anden Gang, saa kunne vi tage de mankerende Urimeligheder med, som Biskop Absolon har været saa venlig at paabyrde os. Men naturligvis, Loven gaar igennem, og de ærede Medborgere, som eje tiendepligtig Jord, faa deres Bonus i Lommen saa sikkert som noget, saa de kunne jo være glade. Men jeg skal ikke nægte, jeg ser med Sorg paa alle de mange Penge, som vi saa godt kunde bruge til andre, mere paatrængende Formaal, til det danske Folk og den danske Stat; disse Millioner putter man, havde jeg nær sagt, her i Lommen paa Folk, der ikke have den fjerneste Adkomst til dem og slet ikke trænge dertil.

Rottbøll: Jeg maa gøre en kort Bemærkning til den ærede Agrar, der nu satte sig, nemlig den, at han tillagde mig forskellige Udtalelser, jeg ikke har brugt. Jeg har netop forvaret mig imod at bruge Udtryk som Trællemærke, Uretfærdighed og den Slags Udtryk. Jeg har sagt, at jeg betragter denne Sag fra et politisk Synspunkt, og derfor vil jeg stemme for

den. Men det ærede Medlem er i den halve Time, der er gaaet, siden han sidst havde Ordet, kommet et betydeligt Skridt nærmere hen mod os andre, og det glæder mig at se, nu vilde det ærede Medlem dog gøre Forsøg paa at faa denne Ulighed udjævnet. Han vilde ganske vist ikke gaa med til det, vi andre ville, men derimod vil han gaa med til at fordele Tiendebyrden, ikke paa hele Samfundet, men paa alle Landejendomme, saa vidt jeg forstod, Saa kunde det ærede Medlem gerne gaa et lille Skridt til og fordele det paa Samfundet, men det kan maaska komme om kort Tid. Det var maaske ogsaa en Vej at gaa for at afhjælpe en Ulighed, her er, at fordele Tiendebyrden ikke alene paa Landejendommene, men ogsaa paa de øvrige Ejendomme, ogsaa paa Ejendommene i Købstæderne og Kjøbenhavn. Den Vej kunde man naturligvis være gaaet, nu er det imidlertid noget sent, det ærede Medlem fremkommer med denne geniale Tanke, og den lader sig vel ikke gennemføre nu, da vi ere komne saa vidt. Men naar det ærede Medlem dog gaar saa vidt, at han vil have Uligheden udjævnet, haaber jeg, det ærede Medlem til Slutning kommer med til at gøre det paa den Maade, man nu vil fra Landstingets Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 29 Stemmer mod 19.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Derpaa gik man til:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse.

Forhandlingen genoptoges.

S. Jensen: Under den Forhandling, som blev ført her forleden Dag om det foreliggende Ændringsforslag til Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse, fremkom der Udtalelser fra flere af de Medlemmer, som hørte til Flertallet i Udvalget, hvoraf det, saa vidt jeg forstod, fremgik, at de følte sig ilde berørte af mine Udtalelser om de indkomne Adresser mod almindelig borgerligt Ægteskab. Det for-